

Landbrugsministeren afsluttede Kornlov, men det er slet ikke det, jeg har vendt mig imod, men imod den aldeles uforsvarlige Opstilling, hvormed den højtærede Minister mødte i 1920, og som nu endelig er afsløret.

Med Hensyn til Majsoverskuddet siger den højtærede Minister, at Brødkornsadministrationen har ment, at det skulde komme ind paa dens Regnskab, og det er ogsaa rigtigt, det staar ogsaa nu i Ernæringsraadets Regnskab; men de, som vil søge i Raadets Regnskab, vil der finde tilstrækkelig Forklaring paa, at dette stammer fra en tidligere Ordning, og Ernæringsraadets Regnskaber er jo ikke dem, hvori vi søger Oplysninger om Statens finansielle Stilling, men derimod Statsregnskaberne, og der maa Indtægten af dette, de 2,8 Mill. Kr., føres til gode for den Kornordning, som den udgør den integrerende Del af, og ikke paa den, som Landbrugsministeren har gennemført. Landbrugsministeren tager de 2,8 Mill. Kr. direkte til Indtægt for sig.

Med Hensyn til selve Majsimporten skal jeg blot endnu sige, at den højtærede Minister skulde ikke fremsætte Paastande, som er saa vitterligt gale, at man blot behøver at se efter i Tidenden, i Forhandlingerne her i Rigsdagen, for at se, at de er fuldkommen gale. Han siger, at Centralkontoret for Majsimport laa med store Kyantiteter af Majs, som det ikke kunde faa solgt til den Pris, det havde betalt for det, medens Forholdet er dette, som det ved lang Diskussion mellem Ministeren og mig tidligere og ved Dokumentering af Skrivelser fra Ministeren og Landbrugsministeriet er godtgjort, at Majskontoret i samme Øjeblik, det udbød sin Majs til 35 Kr., fik den revet bort, fordi ingen privat Importør paa det Tidspunkt kunde føre Majs her til Landet til den Pris. Den højtærede Minister glemmer dernæst og ser bort fra den Godtgørelse, Landbrugerne har faaet, og som er vedtaget af Finansudvalget og ved Aftaler, idet der gaves Majskontoret Tilladelse til, i Tilfælde hvor Majs var købt tidligere til en højere Pris, at nedsætte Prisen, for at Landboerne kunde faa den til en lavere Pris. I Mod sætning til Privatsalg, hvor en Landboer, der havde købt sit Korn til den Pris, Handelsmanden havde faaet ham til at overtage det til, maa betale denne Pris, selv om Konjunkturerne forandrer Prisen og sænker den, indretter man det her saaledes, at Landboere, der havde købt Majs til højere Pris, da Konjunkturerne medførte

Prisfald, fik den til den lavere Pris, og dertil medgik dette Majsimportoverskud.

Dernæst fremhæver den højtærede Minister forskellige Ting i hele Administrationen. Den Forskel, der var paa den Rente, den højtærede Minister har betalt, og den, der betales i min Tid, er ikke saa stor, at det kan komme til Tallet 12 Mill. Kr., som Ministeren nævnte som Differencen; men det spiller jo en ringere Rolle. Det, som er det afgørende for mig, er, hvad de fire Administrationsomraader har kostet. Der har den højtærede Minister nu fremhævet i sin Beskedenhed, hvor udmærket hans Ordning har været, og hvad det er, som har medført, at hans Ordning er blevet billigere. Jeg skal blot tillade mig at oplæse, hvad Ernæringsraadet har sagt: „Som Følge af, at Kornloven kun indeholdt Bestemmelse om Aflevering af Rug og Hvede, og der ikke som i 1919—20 var nogen Bestemmelse om Ombytning af Foderstoffer, har Administrationen i det hele været mindre omfattende end i noget tidligere Aar“. Der er den simple Grund til, at den Administration, som den højtærede Minister fremhæver som et Mesterstykke, nødvendigvis maatte blive billigere. Men selve Kornordningen maatte blive dyrere for den danske Befolkning, thi hvis man havde gennemført den samme Ombytningsordning som det foregaaende Aar og leveret Majs for Korn, vilde adskillige Millioner være sparet for det danske Folk. Og naar den højtærede Minister nu taler om den daarligere Ordning, forekommer det mig, at den højtærede Minister dog ikke maa glemme, at han selv har været med til at anbefale Ordningen af 1919—20 og selv har været med til at anbefale netop dette Ombytningsprincip.

Til sidst bebrejdede den højtærede Minister mig min Fremstilling af hans Optræden ved Krigens Begyndelse og sagde, at han forstod, at en personlig Uvillie havde indvirket paa Behandlingen af de Forslag, som kom fra Dalum. Hvis den højtærede Landbrugsminister vil tænke paa den Maade, hvorpaa vi har mødt hinanden under Krigen, tror jeg oprigtig talt ikke, han vil kunne gentage den Paastand. Den højtærede Minister kan blandt andet dog ikke have glemt, at han har siddet i min Stue, at vi der har talt om, hvilke Muligheder der var for at komme ud over den Vanskelighed, der var opstaaet gennem Landbrugsraadets Demission, Husmændenes Holdning o. s. v., og at jeg appellerede til hans gode Villie og Medvirken til at tilvejebringe en ny Ordning.